

Halmai Tamás

Előfeledések (XXXI–XXXV.)

Lélekműsor

*Próba az élet, s izgulunk, milyen lesz
az előadás angyalpublikumnak.
Visszatapsol-e Gábrriel? Szeráfok
öltöző előtt várnak majd virággal?
Hány évadot bír el a lélekműsor?
Telt ház előtt mint fény léphetni színre:
a Karma Arnyjáték vár téged is!*

Pórusok

*Ajeet Kaur? Vagy angyal énekel?
Torok nélküli lélegzet e hang,
mintha igénybe levegőt se venne,
testetlen rezgés, anyagtalan hullám,
a hallható fény halvány áramlása,
nem is fül hallja, hanem pórusok.
Áldó zene: tégeddé ízesül.*

Mag

*Csontok, inak, idegek gabalyodnak
harmóniába: összegömbölyödvést
egyetlen lelket imitál a két test.
Szöszös pokróc alatt közös a mítosz:
álmot ébreszt aranykor androgünje.
Angyalt talál, aki embert keres.
Ki magát az egymás magjába rejti.*

Eszmélet

*Nem eszmék bélelik: a vers eszmélet.
Még pontosabb, ha úgy fogalmazunk
(ha úgy fogalmaznak pontatlan eszmék):
vers az eszmélet. Ha tudattá tisztul.
Ha tisztasággá üresíti álom,
éber semmi képzelte istenemlék.
Szeretni óhajtoz gondolat is.*

Hazatérő

*Ki találta föl, s mi titkot modellez
a kör, e hazatérő egyenes?
Méretlen ünnep sajdít kamrát, pitvart;
rög hullámszik lomha meder alatt;
ki végre? Aludj. Bíbor szárny palástol:
párhuzamos Isten a szerelemmel;
rózsát sebez vérig bocsátatlanság.*